ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/1420-2/2016
Érkezett: 2016 OKT 03.
Példány: 1-1
Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db

[redacted]

Alkotmányjogi panasz

hiánypótlás

Alkotmánybíróság részére

Ügyszám: IV/1420-1/2016

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,

Donáti u. 35-45

I.fok ü.szám: 32.G.42.215/2013
II.fok- Fővárosi Ítélőtábla 16.Gf.40.594
felülvizsgálat – Kúria Gfv.VII.30.198/2015

Budapest, 2016. szeptember 27.

Köszönettel és tisztelettel: [redacted]

Tartalomjegyzék

1. ALKOTMÁNYJOGI PANASZ INDÍTVÁNY 3

2. MEGSEMMISÍTENI KÉRT BÍRÓI DÖNTÉSEK, MÓDOSÍTANDÓ JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉS MEGNEVEZÉSE 3

3. AZ ALAPTÖRVÉNYBEN ÉS PP. 270.§ (2) BEKEZDÉSBEN BIZTOSÍTOTT JOG MEGNEVEZÉSE 3

4. A KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉG KIFEJTÉSE (AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI, AZ ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOG SÉRELMÉNEK LÉNYEGE, BÍRÓI DÖNTÉS ESETÉN A PERTÖRTÉNET RÖVIDEN, AZ ÜGYBEN HOZOTT BÍRÓI DÖNTÉSEK STB.) 5

5. INDOKOLÁS ARRA NÉZVE, HOGY A SÉRELMEZETT JOGSZABÁLY, JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉS, BÍRÓI DÖNTÉS MIÉRT ELLENTÉTES AZ ALAPTÖRVÉNY MEGJELÖLT RENDELKEZÉSÉVEL: 16

6. JOGORVOSLATI KÉRELMEK 17

7. MELLÉKLETEK 18

1. ALKOTMÁNYJOGI PANASZ INDÍTVÁNY

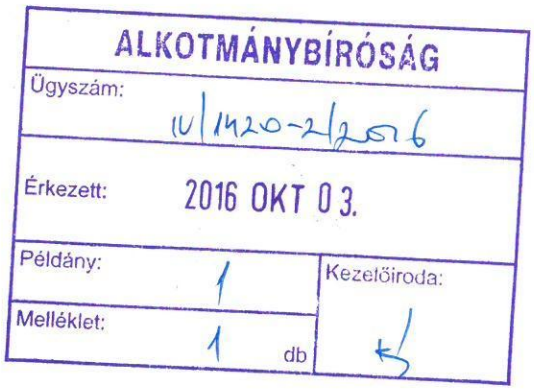

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] - a 2016.09.01-én kézhez vett, dr. [redacted] Ügyvéd Politikai által IV/1420-1/2016 számon megküldött hiánypótlási kérelem ajánlása szerint kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot az Abtv. 26.§ (1) bekezdés és 27.§ alapján, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítélőtábla 16.Gf.40.594/2014/7. sz. és a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. sz bírói döntésének Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg, mivel a hivatkozott bírói döntések sértik az Alaptörvény I. cikk (1)-(2)-(3) bekezdését, II. cikk, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1)-(2) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) bekezdését, XX. cikk (1) bekezdését, XXII. cikk (1) bekezdését, XXV: cikk, XXVIII. cikk (1)-(7) bekezdéseket, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikk, 38. cikk (3) bekezdését.

Egyebekben a korábbi alkotmányjogi panasz beadványomban foglalt indoklásokat és érveket fenntartom, melyeket a hiánypótlási kérelemnek megfelelően jelen beadványomban kívánok kiegészíteni, tovább részletezni.

[redacted]

2. MEGSEMMISÍTENI KÉRT BÍRÓI DÖNTÉSEK, MÓDOSÍTANDÓ JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉS MEGNEVEZÉSE

Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. sz. döntés, jogi képviselő kézhezvétele: 2016.06.08

Fővárosi Ítélőtába 16.Gf.40.594/2014/7. döntés, jogi képviselő kézhezvétele: 2015.04.15

Megsemmisíteni kért jogszabály: 1952. évi III. törvény a Polgári perrendtartásról (továbbiakban Pp.) 270.§ (2)

3. AZ ALAPTÖRVÉNYBEN ÉS PP. 270.§ (2) BEKEZDÉSBEN BIZTOSÍTOTT JOG MEGNEVEZÉSE

A Pp. 270.§ (2) kimondja, hogy „A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz."

Alaptörvényben biztosított jog:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz,

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXII. cikk

(1) Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.

XXV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

38. cikk

(3) Nemzeti vagyont csak törvényben meghatározott célból lehet átruházni, törvényben meghatározott kivételekkel az értékarányosság követelményének figyelembevétele mellett.

4. A KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉG KIFEJTÉSE (AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI, AZ ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOG SÉRELMÉNEK LÉNYEGE, BÍRÓI DÖNTÉS ESETÉN A PERTÖRTÉNET RÖVIDEN, AZ ÜGYBEN HOZOTT BÍRÓI DÖNTÉSEK STB.)

Kérem megsemmisíteni az alábbi bírósági döntéseket a korábbi és jelen beadványomban alább részletezettek okán:

Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. sz. bírói döntés, jogi képviselő kézhezvétele: 2016.06.08

Fővárosi Ítélőtába 16.Gf.40.594/2014/7. sz. bírói döntés, jogi képviselő kézhezvétele: 2015.04.15

Mindkét bírói döntést teljeskörűen, mindennemű rendelkezésében kérem megsemmisíteni.

Kérem továbbá megsemmisíteni a Pp. 270.§ (2) bekezdését.

Az eljárás megindításának okait és a pertörténetet korábbi beadványomban már részletesen kifejtettem, így a hiánypótlás iránymutatásaként arra jelen beadványomban kitérni már nem kívánok.

Az Alaptörvényben biztosított jogok és a megszüntetni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének lényege:

I.

Felperesként 2001.05.29-én kiléptem a közös tulajdonú közös vagyoni [redacted]ből, azonban a gazdasági társaság által hozott határozat – felperes bt-beli vagyonának ingóságokban Megállapodás szerinti kiadása – alapján az elszámolás a mai napig nem valósult meg.

Mind a 16.Gf.40.053/2013/11. sz, mind a 16,Gf.40.594/2014/7. sz végzés megállapította, hogy a felek között volt Megállapodás, azonban a megsemmisíteni kért 16.Gf.40.594/2014/7. sz. határozat ellentmond a 16.Gf.40.053/2013/11. sz. végzésnek a bt tagok gyűlése által hozott határozat írásbeliségét illetően.

16.Gf.40.594/2014/7.sz. megsemmisíteni kért határozat tévesen értelmezi a 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban Gt.) 7. § (1) bekezdését, mivel a hozott határozatok határozathozataltól távolmaradó fél tájékoztatásának, határozat kézbesítésének írásbeliségét jogellenesen kiterjeszti a betéti társaságok határozathozatalának írásbeli kényszerére is, szemben a Gt. 9.§ (1) bekezdésben foglalt diszpozitivitással, mely szerint a betéti társaság által hozott határozatokra nincs formai követelmény.

A T. Ítélőtábla hatáskörét megszegte, túllépte, nemlétező jogszabályt alperes javára értelmezett és kreált, és megsértette az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikket, és a Gt. 7.§ (1) jogszabályt alperesi érdeknek megfelelően értelmezte a törvényalkotó céljával szemben, ezzel pedig megsértette felperes XV. cikk (1)-(2) bekezdésekben foglalt törvény előtti egyenlőség, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésekben foglalt jogorvoslati jog érvényre juttatásának, az ésszerű és gazdaságos pervitelhez való jogát, valamint megfosztotta bt-beli elszámolás ellenében jutó vagyona tulajdonjogától.szemben a XIII. cikk (1) bekezdésben foglalt, állam által garantált tulajdonjog védelemmel.

Az Ítélőtábla diszkriminatív módon alperes javára alkalmazott eljárási és szakmai hibája azonban itt még nem ért véget. Az Ítélőtábla a gazdasági társaság által hozott határozat (Megállapodás) érvénytelenségét - tudatlanságából vagy korrupció gyanújából indíttatva - a Ptk. alapján vizsgálta annak ellenére, hogy a Gt. rendelkezik a hozott határozatok érvénytelenségéről a Gt. 47.§ bekezdéseinek részletezettsége alapján, és egyben rögzíti, hogy a gazdasági társaság által hozott határozatot csak az a tag támadhatja meg, mely szavazatával ahhoz hozzá nem járult a határozathozatalt követő 30 napon belül.

Mindebből az következik, hogy a 2001.05.29-t követő 30 nap 2015. februárjáig elévülésjelleggel lejárt, így a Megállapodás tartalmát, az elszámolás módját sem alperes, sem a Bíróság meg nem változtathatja, érvényességét 15 év késéssel nem vitathatja. Minden ezzel ellentétes, felperes beleegyezését sértő határozat jogszabályellenes és alaptörvény-ellenes, hiszen a bíróság és az állam feladata a jogszabályok betartása, márpedig ekörben épp a Bíróság, Ítélőtábla, Kúria nem hibázhat, ha mégis, a hozott határozatok megsemmisítésének van helye.

A T. Ítélőtábla a Bt-ben sem 2001.05.29-én, sem azóta tagi betéttel nem rendelkezett, így a gazdasági társaság által hozott határozatot 15 év távlatából önkényesen meg nem változtathatja, az elszámolás módjára egyéb utasítást hatáskörét, jogkörét túllépve nem tehet, így a hozott, I fokú Bíróság számára iránymutatásul szolgáló ítélőtáblai rendelkezést és hatályon kívül helyező végzést kérem megsemmisíteni.

A gazdasági társaság által hozott határozat (Megállapodás) érvénytelenségéről alperesi bt 2001.05.29 után, 30 napon belül indított érvénytelenségi, bírósági határozatot felmutatni nem tudott. Azaz az Ítélőtábla újabb eljárási hibát vétett akkor, amikor alperes javára elfelejtette alkalmazni az Alaptörvény 26. cikk (1) és 28. cikk-ben foglaltak szerint a jogszabályok szerinti alárendeltségét, jogszabályellenesen alperes javára a Gt. 47.§ (1)-(2)-(3)-(4) helyett Ptk. 234.§ (1) bekezdést alkalmazta, annak ellenére, hogy ekörben létezik a BH2001/182 és EBH2001/435, melyek kifejezetten felhívják a figyelmet a Gt-ben foglalt érvénytelenségi kifogások kezelésére, joggyakorlatra.

Az Ítélőtábla által hozott jogszabályellenes döntés azért is súlyos, mivel rámutat arra, hogy a 16.Gf tanács egy tartalmában 1988 óta jelenleg is hatályos jogszabály létéről és alkalmazási körülményeiről nem tud, így alapos okom van feltételezni, hogy feladatköre ellátására szakmailag és/vagy korrupció alapos gyanúja okán alkalmatlan, mely egyben megköveteli a vázolt körülmények között keletkezett jogszabályellenes határozat megszüntetését is.

A T. Ítélőtábla tehát újabb, igen súlyos szakmai és eljárási hibát vétett, mellyel szintén alperest hozta előnyös helyzetbe, ezzel pedig megfosztotta felperest a törvény előtti egyenlőség, a fair és gazdaságos eljáráshoz való jog, jogorvoslati jog érvényesítése körében. Gyakorlatilag felperes hiába élt fellebbezési jogával, a T. Ítélőtábla tudatlanságból, elfogultságból, megalapozott korrupció gyanúja mentén alperes javára döntött ahelyett, hogy alperes érvénytelenségi kifogását elutasította volna és felperesi keresetnek helyt adva egy immár 15 éves vitás kérdésnek, 10 éves pernek véget vetett volna a jogszabályoknak megfelelően.

Az Ítélőtábla a határozata alapján halmozottan megszegte az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikket, és a jogszabályt ismét alperesi érdeknek megfelelően értelmezte a törvényalkotó céljával szemben, ezzel pedig ismét megfosztotta felperest XV. cikk (1)-(2) bekezdésekben foglalt törvény előtti egyenlőség jogától, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésekben foglalt jogorvoslati jog érvényre juttatásától, ismét megsértette felperesnek az ésszerű és gazdaságos pervitelhez való jogát, valamint megfosztotta bt-beli elszámolás ellenében jutó vagyona tulajdonjogától szemben a XIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tulajdonjog védelemmel és az I. cikkben foglalt alapjogok védelmével, mely az Állam elsőrendű kötelezettsége.

Súlyosan vétett az Ítélőtábla ott, amikor a Megállapodás alapjául szolgáló, gazdasági társaság által hozott határozat érvénytelenségét jogszabályellenesen állapította meg, majd ugyancsak téves jogkövetkezményként az I. fokú Bíróságnak parancsba adta az elszámolás egyéb módon, mérleg alapján történő lefolytatását, ezzel pedig túllépte hatáskörét, hiszen tagi betét hiányában nincs joga a gazdasági társaság életébe 15 éves késéssel beavatkozni. Súlyosan vétett ekörben azért is, mert tudatlanságából fakadóan a hamis mérleg érvényre juttatását írta elő, és ezen túlmenően a feltűnő értékaránytalanságnak tette ki felperest, az ingóságok ellenében felperesnek jutó nettó 3 Millió Ft feletti összeg helyett 2.500Ft hamis mérleg szerinti összeg elszámolására tette felperest jogosulttá. Ha az állam jogszabályban tiltja a feltűnő értékaránytalanság állampolgári alkalmazását, akkor diszkriminatív módon maga sem alkalmazhatja azt alperes érdekei céljából, az Ítélőtábla ebbéli állásfoglalása szintén diszkriminatív, sérti a törvény előtti egyenlőség felperest megillető jogát, a fair eljáráshoz, ésszerű eljáráshoz való jogát.

Amennyiben az Ítélőtábla a határozat érvénytelenségét tévesen mégis megállapítja, úgy legfeljebb 15 év távlatából az eredeti állapot visszaállítását csak az ítélethozatalig hatályossá nyilvánítással rendelheti el, más módot elő nem írhat tagi betét és így szavazati jog hiányában, különös tekintettel arra, hogy felperes

kilépésének feltétele a Megállapodás érvényre juttatása volt, így ha a T. Ítélőtábla egyéb elszámolásra tesz javaslatot, akkor ezzel egyidejűleg ki kell mondania felperes kilépésének relatív hatálytalanságát, és utasítani alperest az azóta keletkezett vagyon felperessel történő elszámolására ahhoz, hogy az eredeti állapotot rekonstruálni lehessen.

A fentiekből látható, hogy a T. Ítélőtábla a jogszabályokat több rendben tévesen úgy válogatta össze vagy kreálta meg többszörösen jogszabályellenes ítélete meghozatalakor, hogy azzal alperes javát szolgálja, ezzel pedig alapos okot adott korrupció gyanújára és/vagy szakmai tudatlanságának alátámasztására. Bármelyik feltétel teljesülése megalapozza felperes elsődleges keresetének hatályon kívül helyező végzéssel való elutasítás hatályon kívül helyezését, megsemmisítését, a hatályon kívül helyező végzés és I. fokú Bíróság számára előírt hibás, jogszabályellenes, alaptörvény-ellenes útmutatás megsemmisítését.

Felperesi elsődleges kereset Ítélőtábla általi jogszabályellenes elutasítása körében felülvizsgálattal éltem. A Kúria azonban nem tekintette érdemi döntésnek az elsődleges keresetet elutasító ítélőtáblai jogszabályellenes végzést a Pp. 270.§ (2) bekezdésre hivatkozva, míg az I fokú bíróság pedig az elsődleges kereset jogszabályellenes elutasításával azért nem foglalkozik, mivel állítása szerint reá az Ítélőtábla útmutatása érvényes.

Ezzel olyan joghézag és jogellenes joggyakorlási gyakorlat állt elő a jogalkalmazási gyakorlatban, mely diszkriminatív módon különbözteti meg a keresetek elbírálását, a felperesi joggyakorlást, attól függően, hogy a kereset önállóan vagy tárgyi feltételes halmazatban áll-e.

Esetemben, ha az elsődleges keresetem önállóan állna a perben, akkor jelen szituációt azonos feltételek mentén leképezve jogszabályellenes ítélet keletkezett volna az Ítélőtábla előtt. Jogszabályellenes ítélet ellen a Pp. 270.§ (2) bekezdés alapján az Kúria köteles lett volna az Ítélőtábla által hozott jogszabályellenes ítéletet felülvizsgálni, azt módosítani, vagy ismételt vizsgálatra elsőfokra visszahelyezni. Jelen esetben azonban, mivel az elsődleges kereset mögött másodlagos kereset (vagylagos kereset) is pertárgy, úgy az esetemben alkalmazott joggyakorlat megfosztott elsődleges keresetem jogszabályellenes elutasításának felülvizsgálatától a Kúria általi felülvizsgálat megtagadásával. Azaz olyan helyzet állt elő, mintha az elsődleges keresetem, az eddig tárgyalt 10 év és az erre befizetett illetékeim pénz és időpazarlás lett volna, mintha az elsődleges keresetem jogilag hiába állt volna perben, a gyakorlatban az ítélőtábla mindennemű felelősségre-vonás és szakmaiság nélkül jogosult elfogultság és korrupció eszközének alkalmazása mellett likvidálni alperesi érdeknek megfelelően a vagylagos keresetemet.

Álláspontom szerint a vagylagos tárgyi halmazatban álló keresetek lényege a jogalkotó szerint éppen abban áll, hogy ne kelljen valamennyi kerestet végigvizsgálni a jogerős döntés meghozatala céljából, hanem ésszerű és gazdaságos pervitel mellett mód legyen már az elsődleges kereset megítélésekor a pert lezárni. Az ítélőtábla és Kúria, valamint az I. fokú Bíróság ebbéli „csillagállás" szerinti joggyakorlása azonban éppen ezen céllal megy szembe, valamennyi vagylagos kereset letárgyalását feltételül tűzi, gazdaságtalan és irracionális, sőt megfosztja az utolsót megelőző valamennyi vagylagos keresetet a jogorvoslati, felülvizsgálati jogtól. Ebbéli joggyakorlás folyamatát előző beadványomban folyamatábrával szemléltettem, leírva azt hogyan keletkezik diszkriminatív, hátrányos ítélkezés a vagylagos keresetek esetében, azaz az ítélőtáblai és Kúria által esetemben alkalmazott bírói joggyakorlás következtében, megfosztva elsődleges keresetemet a felülvizsgálat jogától és így az ésszerű és gazdaságos perviteltől.

Elsődleges kereseti kérelmem ítélőtáblai jogszabályellenes elutasítása és a Kúria felülvizsgálatot megtagadó állásfoglalása azt eredményezte, hogy az ítélőtábla feljogosítva érezte magát döntése meghozatalakor elfogult és korrupciógyanús határozathozatalra alperes javára, ezzel az eszközzel ugyanis büntetlenül vonta ki a jogos, és jogszabályoknak megfelelő keresetemet a forgalomból és érte el jogellenesen a pártfogolt alperes feltűnően értékaránytalan kimentését 15 év után.

Azzal, hogy az Ítélőtábla jogellenes határozatot hozott, tartalmában 28 éve létező ma is hatályos jogszabály alkalmazását tagadta meg, és arra épülten jogellenes következtetésre jutott, mely jogellenes állásfoglalását rákényszeríti az első fokú bíróságra, mindeközben pedig a Kúria a felhívás ellenére semmit sem tesz, a felülvizsgálatot megtagadja, felperes jogainak megkerülése, joggyakorlásának ellehetetlenítése, illeték formájában pénzétől való megfosztása, jogainak semmibevétele, jogorvoslati jogainak semmibevétele, törvény előtti egyenlőség semmibevétele zajlik - vélhetően iparszerűen, vélhetően nem egyedi eset formájában - felperes ellen.

Azaz kijelenthető, hogy ezen összehangolt joggyakorlási folyamat az elsőfok, másodfok és Kúria között összefonódásra, az jogos érdekeiket védő felperesek joggyakorlásának ellehetetlenítésére, a gazdasági életet fosztogató alperesek és a korrupció alkalmazásának nagyüzemi megteremtésére, az ítélőtábla önkényes bíráskodására, a jogszabályok figyelmen kívül hagyására ad alapot és lehetőséget, hiszen semmiféle retorzió, nyom nem maradt a jogszabályellenes ítélet felülvizsgálat megtagadása

következtében. Az ítélkezési gyakorlatban ily módon előálló joggyakorlás megteremti a bíróságnak a számára preferált fél javára való büntetlen döntési lehetőséget, és a jogszabályok büntetlen megkerülését, a jogellenes fél korrupció általi felmentését.

Az a tény, hogy az ítélőtábla egy 28 éve hatályban lévő Gt. 47.§ ismeretének hiányában hoz jogszabályellenes döntést, mely jelenleg Ptk. 3:36 § alatt is megtalálható, jelzi a korrupció alapos gyanúját és szakmaiatlanságot, és egyben rávilágít arra, hogyan használja ki a bíróság a számára preferált fél javára hozott döntési lehetőséget, jogszabályok téves értelmezésének sorozatával, összehangoltan kihasználva ezzel a joghézagot az igen alapos gyanú alapján.

[Ptk.3:36. § [A határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset]

(1) A határozat hatályon kívül helyezése iránt attól az időponttól számított harminc napon belül lehet keresetet indítani a jogi személy ellen, amikor a jogosult a határozatról tudomást szerzett vagy a határozatról tudomást szerezhetett volna. A határozat meghozatalától számított egyéves, jogvesztő határidő elteltével per nem indítható.

(2) Nem jogosult perindításra az, aki a határozat meghozatalához szavazatával hozzájárult, kivéve, ha tévedés, megtévesztés vagy jogellenes fenyegetés miatt szavazott a határozat mellett.

(3) Ha a határozatot a jogi személy vezető tisztségviselője támadja meg, és a jogi személynek nincs más olyan vezető tisztségviselője, aki a jogi személy képviseletét elláthatná, a perben a jogi személyt a felügyelőbizottság által kijelölt felügyelőbizottsági tag képviseli. Ha a jogi személynek nincs felügyelőbizottsága, vagy a felügyelőbizottság valamennyi tagja felperesként perben áll, a bíróság a jogi személy perbeli képviseletére ügygondnokot rendel ki.

(4) A határozat hatályon kívül helyezése iránti per megindításának a határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs. A bíróság indokolt esetben a felperes kérelmére a határozat végrehajtását felfüggesztheti. A felfüggesztést elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. A perben bírósági meghagyás nem bocsátható ki.]

Az elsődleges keresetem jogszabályellenes elutasítása, és a felülvizsgálat Kúria általi megtagadása megfosztott engem alapjogaim védelmétől, bt-beli vagyonomhoz való jutás lehetőségétől, jogorvoslati jogaim feltétel és diszkriminációtól mentes gyakorlásától, az ésszerű és gazdaságos perviteltől, az igazságszolgáltatásba vetett hitemtől, az illetékekre ezen okból feleslegesen befizetett pénzemtől, és a 10 éve tartó per eredménytelenül hozott életminőség-romlást. A jogszabályokat a t. Bíróság a fentiek alapján az általa preferált és a gyanú szerint vélhetően tőlem elvont javakból visszacsorgató alperesek javára alkalmazza.

A vázolt szituáció megfoszt engem az Alaptörvény I. cikk (1)-(2)-(3) bekezdésekben foglalt alapjogaim védelmétől, mely állam által garantált kellett volna legyen, megfoszt II. cikkben foglalt emberi méltóságomtól azt a látszatot keltve, hogy jogorvoslati lehetőségeim élnek, ezzel szemben azonban a hátam mögött az általam befizetett illetékből a jogszabályok közötti lavírozás, az elszámolást 15 éve megtagadó alperesek bírósági felmentése, mutyizás folyik a megalapozott gyanú szerint, igazolja ezt az a tény, hogy 28 éve létező jogszabály ismertének kötelezősége tűnik el a bírói fejekből. Erre mondja azt az állampolgár: „van az a pénz, amitől korpás az ember haja", azaz van az a pénz, aminek hatására elfelejt a bíró 28 éve hatályban lévő jogszabályt alkalmazni, a másik pedig falaz ehhez?

A fenti eseményhalmazat megfoszt engem továbbá az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben és XIII. cikk (1) és (2) bekezdésekben foglalt magánvagyonom, tulajdonom védelmétől, az semmilyen jogorvoslati trükkel, jogszabályok megkerülésével nem sajátítható ki sem az állami alkalmazott gyarapodására, sem a velem jogellenesen eljáró alperes javára. Sérti továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdés törvény előtti egyenlőségben foglalt jogaimat. A T. Bíróságnak kötelessége lett volna a perben rögzítetten ellentmondásosan nyilatkozó alperesek állításait kizárni, és a konzekvens felperesi döntésre alapozott ítéletet meghozni az elfogultság érvényre juttatása helyett. Ezzel szemben a t. Ítélőtábla, Kúria az ellentmondásokat halmozó fél javára döntött, a felperesi érdemeket alperes javára értékelte, felmentve ezzel alperest, és helyt adva ezzel az alperesi valótlan nyilatkozatoknak, mely felperes jogaira, joggyakorlására káros hatással vannak, megsértve ezzel az Alaptörvény 26.cikk és 28.cikk (1) bekezdéseket, a Bíróság jogszabályi alárendeltségét, megszegve a XX. cikk (1) bekezdésben foglalt testi, lelki egészséghez való jogomat, kilátástalan perbe, életminőség-romlásba, vagyonomnak illetékbe értelmetlen módon való fektetésének küzdelmébe, miközben tényleges jogorvoslati lehetőség a fentiek alapján nincs, sem az igazság, sem a jogszabályok érvényre nem juttathatók, hiszen az ítélőtábla a fent leírtaknak megfelelően hatályon kívül helyező végzéssel bármely keresetet kivonhat a forgalomból, a Kúria pedig asszisztálhat ehhez. A peres félként azzal szembesültem, hogy a bíróság a jogorvoslati jogok látszatát keltve kicsalja a pénzemet a gyanúm alapján, azonban a jogszabályokat nem alkalmazza, elfelejti,

életminőség-romlást, testi-lelki megrázkódtatást eredményez, ezt támasztja alá 2016.01-ban bekövetkezett hallásromlásom, mely szintén figyelmen kívül hagyásra kerül alperes javára, mely tovább erősíti bennem a hozott határozatok korrupciótól átitatott gyanúját. A fentiek együttesen sértik az Alaptörvény XV. cikk és XVIII. cikk (1)-(7) bekezdésben foglalt jogaimat, a törvény előtti egyenlőséget, a pártatlan és gazdaságos, ésszerű eljáráshoz való jogomat, hiába fordultam jogorvoslati lehetőségért a jogszabályellenes elutasítás okán, a Kúria észlelte azt, de lusta volt ekörben dönteni, így passzivitásával alperes javára tett, megszegve ezzel az ésszerű, tisztességes, egyenlő bánásmódhoz és tisztességes eljáráshoz való jogorvoslati, és törvény előtti egyenlőségen alapuló jogaimat.

A fentiek alapján kérem a 16.Gf.40.594/2014/7. sz. és a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. sz. bírói döntésének elsődleges keresetemet hatályon kívül helyező végzését megsemmisíteni annak halmozottan jogszabályellenes és Alaptörvénybe ütköző jegyei miatt, és amennyiben mód van rá, úgy kérem az elsőfokú bíróságot utasítani a Gt. 47.§ alapján a Megállapodás érvényességének kimondására, az érvénytelenségi kifogás Gt. 47.§ alapján elévült oka alapján, vagy a Kúriát utasítani a jogszabályellenes és alaptörvény-ellenes ítélőtáblai döntés felülvizsgálatára és megsemmisíteni a Kúria elsődleges kereseti kérelmem ítélőtáblai elutasítása körében tett felülvizsgálatot megtagadó Kúria-rendelkezést.

II.

Az Ítélőtábla 16.Gf.40.594/2014/7. sz. és a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14. sz személyiségi jogsértés körében hozott bírói döntésének Alaptörvény-ellenességét kérem kimondani és kérem megsemmisíteni, mivel a hivatkozott bírói döntések sértik az Alaptörvény I. cikk (1)-(2)-(3) bekezdését, II. cikk, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1)-(2) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) bekezdését, XX. cikk (1) bekezdését, XXII. cikk (1) bekezdését, XXV: cikk, XXVIII. cikk (1)-(7) bekezdéseket, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikk, 38. cikk (3) bekezdését.

Felperesként 14-15 éve szólítom fel alperesi bt-t a velem való elszámolási kötelezettség érvényre juttatása érdekében, azonban a bt a felszólító leveleimre nem válaszolt, így peres eljárás megindítására kényszerültem. A bt az eljárás alatt az elsőfokú Bíróság által rögzítetten számos ellentmondó, egymást kizáró nyilatkozatot tett, ezzel pedig megakadályozta, hogy a bt-vel való elszámolásból eredő vagyonommal rendelkezhessek.

Alperes rosszhiszemű pervitelére utal az a tény, hogy az addig évi nettó 18Mft haszonnal működő gazdasági társaság az előzményi eljárás elsőfokú ítélete előtt hirtelen végelszámolás alá került, szerződéseit pedig átmentette az ugyancsak II.r. alperes, Fekete István tulajdonában lévő egyszemélyes BlackNet Média Kft nevére.

Alperesi bt a perben több alkalommal tett ellentmondásos, egymást kizáró nyilatkozatot, egyrészt azt nyilatkozva, hogy a megállapodás alapján nekem ígért gépkocsi tulajdonjogára a házassági vagyonközösség révén lettem volna jogosult. E nyilatkozata azonban hamisnak tekintendő a 2014.02.12-én tett állásfoglalása alapján, amely során 12 év késéssel ismerte be, hogy a gépkocsi tulajdonjogát valójában felperes anyósa nevére kívánta íratni, cáfolva ezzel korábbi, sok éves pereskedés alapjául szolgáló állítását, és évekkel késleltetve ezzel a pert. Ezen alperesi beismerő nyilatkozat időbeli elhangzása ugyanis megakadályozhatta volna a hamis mérleg körüli pertartam és költségek keletkezését.

Tekintettel arra, hogy I.r. alperes a gépkocsi tulajdonjogát a mögöttes felelősök anyjára íratta, így a Ptk. 203.§ (1)-(2) bekezdések alapján igazolt a felperes vagyonának fedezetelvonó alperesi magatartása, mely cselekmény mindig szándékos jelleget ölt, azaz felperes a mai napig éppen alperes és a mögöttes felelősök rosszhiszemű magatartása miatt nem jut bt-beli vagyonához. Súlyos hibát vétett tehát a T. I. fokú Bíróság, Ítélőtábla és Kúria, amikor alperes szándékos fedezetelvonó magatartását, az események ebbéli összefüggését nem észlelte, és tény és okiratellenesen azt állította, hogy felperes ezen állítását, a szándékosságot nem bizonyította.

A Ptk.203.§ alapján éppen alperes bizonyítási kötelezettsége, hogy a hozzátartozó nevére ingyenesen, felperes elől kimentett vagyon cselekményének jóhiszeműségét bizonyítsa, azaz a T. Bíróságok, Ítélőtábla és Kúria az alperes által bizonyítandó terhet felperes rovására értékelte annak ellenére, hogy a Ptk. 203.§ alapján az ilyen esetekre a rosszhiszeműséget eleve vélelmezni kell, az ebbéli rosszhiszeműség pedig önmagában igazolja az alperes által okozott személyiségi jogsértés nem vagyoni kárának alapos igényét. Ennek elutasítása a Bíróság logikai készségének, a jogszabályok ismeretének hiányára és alapos gyanú szerint elfogultságra vezethetők vissza.

Tény és okiratellenes az I.fok és Ítélőtábla valamint a Kúria abbéli állásfoglalása, hogy felperest nem érte nemvagyoni kár, személyiségi jogsérelem az elszámolás elmaradása következtében, hiszen saját vagyonából a bt által át nem adott gépkocsi hiányát pótolni tudta: tudott magának másik gépkocsit vásárolni. Evidens módon adódik a kérdés és a válasz is: ha felperes nem tudott volna a vagyonából gépkocsit vásárolni, akkor ezen állásfoglalás és bírósági érvelés alapján megállapítható lett volna az alperes által elkövetett személyiségi jogsértés. Mindebből pedig evidens módon következik az is, hogy a T. Bíróságok, Ítélőtábla, és Kúria a felperesi vagyonra és érdemre hivatkozással mentette fel alperest a személyiségi jogsértés nemvagyoni kárának megtérítése alól. Hogyan fordulhat elő, hogy felperes érdeme az ellene eljáró alperes felmentésének hivatkozási alapja???????

E bírósági, ítélőtáblai és Kúria állásfoglalás elfogult, irracionális, felperesi érdemet alperes javára értékeli, tovább biztatva arra alperest, hogy nyugodtan tekerd ki felperes nyakát is, foszd ki, és ha túléli már nem meri a jogait érvényre juttatni, te pedig megmenekülsz a tartozásod megfizetése alól??????...és csodálkozunk, hogy már senki sem akar ebben az országban megmaradni, és a híradó kékfénnyé vált az önbíráskodások következtében, az igazságszolgáltatásnak csúfolt, ámde világosan láthatóan nem működő, sőt a jogellenes magatartást védő bíró döntések következtében????

Visszatérve arra az elfogult bírósági érvelésre, mely szerint felperest nem érte személyiségi jogsérelem, mert az elszámolás ellenében őt megillető gépkocsit vagyonából meg tudta vásárolni.

Sajnálatos az a bírói szűklátókörű gondolkodás, mely ezen a lépésen tovább gondolkodni nem tudott: felperes azzal, hogy az elszámolás alapjául szolgáló autó helyett saját vagyonából kényszerült másik autót vásárolni, a hiányzó autó ellenértékével szabadon dönteni nem tudott és azóta sem tud!!!!!

Azaz alperesi magatartás jogellenesen felperest kényszerhelyzetbe hozta, a gépkocsi ellenértékében álló pénzével rendelkezni szabadon nem tudott, nem tudta azt befektetésre, pihenésre vagy épp megtakarításra vagy továbbképzésre, stb...fordítani, biztonsági tartalékát kellett alperes miatt megmozgatni, melyet nem önként hanem alperes által megtagadott elszámolás következtében kényszerűen kellett megcselekednie.

Felperes 15 éve él ebben a kényszerhelyzetben vagyona, ideje önrendelkezési jogától megfosztottan, mely alperesnek felróható azért, mert nevezett bt a II. r alperes, mint volt férj érdekeinek rendelte alá gazdasági tevékenységét, azaz a bt a működését II.r. alperes önös szankcionáló céljainak vetette alá felperes anyagi ellehetetlenítése érdekében. Súlyosan vétett tehát a t. bíróság mindegyike, amikor e tényt nem észlelte a rendelkezésére álló bizonyítékok, alperesi nyilatkozatok ellenére sem.

A Bíróság megállapította ugyan, hogy felperes és II.r. alperes között idővel kibékíthetetlen ellentét alakult ki, azonban annak a felperes és II. r. alperes képviseletében eljáró bt közötti elszámolásra II.r. alperes által bosszú alapján indukált, személyiségi jogsértésre, felperesnek a bt-beli vagyontól való megfosztottságára irányuló hatást logikailag vagy elfogultság okán összekapcsolni már nem sikerült.

A fentiek alapján evidens, hogy felperes a vagyonával szabadon rendelkezni nem tudott, és ma sem tud, mert alperes elszámolást megtagadó, éveken át ellentmondásos nyilatkozattal azt késleltető magatartásával a pertartam alatt ellehetetlenítette.

Az állam feladata felperes alapjogait, tulajdonjogait, önrendelkezési jogait védeni, felperes alapjogait az Alaptörvény I. cikke alapján minden tekintetben biztosítani és az ekörben jogellenes magatartást folytató I.r. alperest a felülvizsgálati kérelemben foglaltaknak megfelelően szankcionálni, felperes nemvagyoni kárát, önrendelkezéstől tartósan megfosztott, a per miatt életminőség-romlást elszenvedett felperest kárpótolni.

Felperes ugyanis nem csak a hiányzó autó helyett másik autóra fordított pénzével, vagyonával, tulajdonával nem tud gazdálkodni évtizeden túl, de alperes miatt megindításra kerülő per illetékét is, mint pénzösszeget és vagyont, szintén nem tudja élvezni, idejét pedig wellness helyett a bíróságon, ügyvédnél és bizonyítékok után kutatva tölti, igen súlyosan, tartósan elhúzódott helyzetben.

E szituáció pedig annak róható fel, aki az elszámolást mai napig kötelezettsége tudatában mégis megtagadja, a per kiváltását előidézte, és az állam feladata és kötelezettsége ebbéli jogaimnak védelme, védelem biztosításának elmulasztása következtében pedig a nemvagyoni kárpótlás megítélése a teljes perköltség megítélése mellett.

Már az elsőfokú Bíróság is felhívta alperes figyelmét az ellentmondásos egymást kizáró védekezésére.

Alperes kezdetben arra hivatkozott, hogy nem volt megállapodás, ha mégis volt, akkor felperes a vagyonközösség révén jogosult az autóra, majd 2014.02.12-i alperesi nyilatkozat cáfolta az addigi alperesi nyilatkozatot is, majd ezt követően jött az az újabb, korábbi nyilatkozatokat kizáró alperesi érv és ötlet: ha mégis bizonyított a megállapodás léte, akkor mi lenne ha az eddig tagadott megállapodás érvénytelenségére hivatkoznánk??????

Hogyan lehet, hogy nagytudású bírók egyike sem volt képest ezt a „hazugság-cunamit" észlelni és szankcionálni, sőt a jogellenes alperes javára dönteni, további hazudozásra, perelhúzásra biztatva ezzel, megsértve felperes ésszerű, tisztességes, gazdaságos lejáráshoz, törvény előtti egyenlőséghez való jogát, megsértve az elszámolás ellenében jutó vagyonnal való rendelkezés jogát az Alaptörvényben foglalt I. cikk (1)-(2)-(3), II.cikk, VI. cikk (1)-(2) magánélet védelme (bíróságra járástól évtizedmentesen). Vagyonomat az alperes általi elszámolás miatt 10 éve tartom illetékben, perköltségben és alperesnél van a Bt-ből engem megillető vagyon is immár évtizeden túl, és egyben tetemes károm keletkezett ezen idő alatt annak élvezete, haszna helyett, így evidens hogy alperes által előidézett peres állapot sért engem személyiségi jogaimban, ezen felismerés bírósági hiánya pedig sérti XIII. cikk (1)-(2) bekezdések alapján a vagyonomhoz való jogom védelmét.

A vagyonom tartósan kiszolgáltatott helyzete hatással van testi-lelki állapotomra, mely ellehetetlenült helyzet I.r. alperesi jogellenes, rosszhiszemű, Ptk. 203.§ (1)-(2) bekezdésbeli magatartással összefüggésben, a Megállapodás/elszámolás megtagadásával indult, keletkezett, és fennáll ma is, annak következménye, és mindaddig tart, amíg vagyonomat a Bt-től meg nem kapom, így a személyiségi jogsértés elutasítása sérti a XX. cikk (1) bekezdésben foglalt jogomat és az elfogultság okán a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseket, fair eljáráshoz való jogot a nyilvánvaló összefüggések bírósági felismerése hiányában.

Személyiségi jogsértés körében súlyosan jogszabályellenes a felperes nemvagyoni keresetét elutasító részítélet azon okból kifolyólag is, mivel a per fő tárgyával összefüggésben álló személyiségi jogsértés nem bírálható el hamarabb (lásd felülvizsgálati kérelemben részletesen megfogalmazottak), mint a per fő tárgya.

Számos alkalommal jeleztem, hogy a személyiségi jogsértés köréhez tartozónak tekintem az alperes és mint alperesi beosztottak perben megnyilvánult magatartását, ellentmondásos nyilatkozataikat, a hamis mérleg beterjesztését, mely cselekmények mindegyike az elszámolás ellehetetlenítését, a tartozás megfizetésének elodázását célozzák, megfosztva engem a bt-ből megillető vagyonnal való rendelkezés alapjogától, mely összefüggésben áll az egészséggel, testi-lelki gyötrődéssel a vagyonom kiszolgáltatottsága és a bírósági értetlenkedés következtében, mely elutasítás vélhetően elfogultság következménye, az anyagi kiszolgáltatottság köztudottan kihat az egészségre, ezen összefüggés bírói megtagadása korrupcióra utal álláspontom szerint.

A fentiek mellett köztudott, hogy a bíróságra járás életminőség-romlást jelent mind anyagilag, mind emocionálisan, mind a szabadidővel való önrendelkezés korlátozásában.

Az a probléma, hogy a Bíróság, Ítélőtábla, Kúria ezen alapfogalmakkal és alapértékekkel nincs tisztában, korrupció gyanújára enged következtetni, de mindenképpen felveti azt a gyanút, hogy a bírók, tanácselnökök a bírósági feladataikat szórakozásnak tekintik, kellő súllyal kezelve ugyanis képesek lennének átélni és felfogni a tartósan fennálló peres eljárások felperesre nehezedő terhét, aki köztudottan NEM wellnessezni jár a bíróságra, azaz igen komoly és tartós stressznek van kitéve, mely felperesi állapotromlást maga az I. fokú bíróság is észlelte, amikor felperes 10 éve tartó peres eljárás során az alperes újabb hazugságára kifakadt, és még a bíró szavába is belevágott, igazolva azt a tény, hogy jelen állapot mára elviselhetetlen terhet ró felperesre időben, emocionálisan és egészség vonatkozásában egyaránt. ugyanezt támasztja alá az a tény, hogy 2016.01-ban felperes már az őt ért stressz következtében 7 napos kórházi kezelésre, mindennapos infúzióra szorult, melyet okiratokkal támasztott alá, a Kúria azonban ezen hogy-hogy nem „átsiklott"????

a személyiségi jogsértés elutasítása az alábbi alaptörvény-ellenes állapotot generálta, melynek okán megsemmisítendő határozatok:

- I. cikk (1)-(2)-(3) bekezdését, mely szerint az állam kötelezettsége az alapjogok, mint tulajdonjog, jogorvoslati jog, önrendelkezési jog, törvény előtti egyenlőség joga, emberi méltóság védelmének joga. Ez azonban sérült, mivel a bíróság úgy ítélte meg, vagyonommal való önrendelkezés jogának évtizeden túli hiánya nem minősül személyiségi jogsértésnek, (mely hiány épp I.r. alperes miatt

ért,) azaz a vagyon védelmét, tulajdonjogot is megtagadta a személyiségi jogsértés nemvagyoni kárának elutasításával egyidejűleg

- II. cikk, mint a személyiségi jog, emberi méltóság védelme sérült azzal, hogy a személyiségi jogsértés elutasításra került, ennek olvasata az, hogy alperes évtizeden túl megteheti mások vagyonának jogellenes elvonását, perbeli ellentmondásos nyilatkozatokat tehet tartozása elodázása érdekében, és kiszolgáltathatja a peres felet joggal visszaélő magatartása jogkövetkezményeinek, tudott tényeket vonhat kétségbe, majd bizonyítottság következtében utóbb elismerheti (lásd tagadott ingók, majd 2016.02-i elismerésük), lazán hülyének nézheti felperest ebből adódóan peres magatartásával, és igen súlyos bírói hiba, hogy ezt elfogadhatónak, szankcionálásra mentesnek tekinti az iGazságszolgáltatás.
- VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1)-(2) bekezdését, mint magánélet és tulajdonjoghoz való jog védelme, mely bt-beli vagyon és perköltségre alperes miatt felperes által fordított vagyon tartósan, immár ~15 éve hiányzik felperes tulajdonjogával való megszorítások, kényszer nélküli önrendelkezés lehetősége közül
- XV. cikk (1)-(2) bekezdését, mint a törvény előtti egyenlőség joga, azaz nem világos alperes ellentmondásos nyilatkozatai milyen alapon váltak a bíróság, Ítélőtábla, Kúria előtt a döntések alapjává az alperesi nyilatkozatok kizárása helyett, szemben felperes következetes nyilatkozataival, mint ahogyan az sem világos, hogyan lehet, hogy a 10 éve tartó perben a bíróságok mindennemű tévedése, hibája, „feledékenység" alperes javára következett be, ebbéli történések, felperesi sérelmek tartós elszenvedése megalapozza a bíróság kompetenciájának megkérdőjelezését, a hozott határozatok korrupció-gyanújának fennállását
- XX. cikk (1) bekezdését, mely szerint felperesnek joga van a testi-lelki egészséghez, ez azonban a Bíróság, ítélőtábla, Kúria álláspontja szerint felperesnek nem jár, felperes köteles kitartóan, immár 15 éve viselni alperes joggal való visszaélését, a vagyonával alperesi idegen rendelkezést, felperes köteles tűrni és minden tárgyaláson higgadtan végighallgatni alperesek és jogi képviselőik mindennemű hazudozását immár 15 éve???, anélkül, hogy e kérdésben az eljáró bíróságok Alaptörvényben foglaltan megvédenék felperest, helyette a hazug nyilatkozatokkal dúsított alperesi érdekek mentén járnak el és hoznak ítéletet??? vajon miért???? vajon van-e köze ezen döntésnek ahhoz, hogy a Kúria felperes külön felhívása esetére sem volt hajlandó az alperesi képviselőket ÁFA köri tagságukat illetően lebuktatni??? vajon van-e mindennek köze ahhoz, hogy a Kúria inkább hitt a hazug jogi képviselőknek és alpereseknek, mint felperesnek? vajon mi okból nem érte meg a Kúrának bekérni a jogi képviselők ÁFA köri tagsását igazoló dokumentumokat???? vajon mi okból nem kérte ki a Kúria a NAV állásfoglalását, hiszen az adószám 9-dik karakterének NAV-tól való kikérése alperesi jogi képviselőket leleplezhette volna tartós okiratba diktált okirat-hamisítása körében...vajon miért nem akarta a Kúria leleplezni a jogi képviselőket??? talán azért hozott felperesre elmarasztaló részítéletet, és ezzel egyidejűleg hagyta alperesi jogi képviselőket ÁFA köri tagságról hazudni, mert esetleg a jogosulatlan ÁFA visszacsorgására számítottak, elcsalva ezzel bűnrészesként felperes vagyonát????? és megszegve ezzel a jogszabályok alkalmazásának és törvény előtti egyenlőségnek a felperest megillető alapjogát????? Túl sok a véletlen és hogy-hogy nem mindegyik alperes javára és felperes kifejezett kárára mutatnak, mely igen határozattan veti fel a korrupció és elfogultság, összefonódás gyanúját, mely miatt alapjaiban kell a hozott határozatokat megsemmisíteni, különös tekintettel arra, hogy azóta bizonyosságot nyert alperesi jogi képviselők az ÁFA köri tagság tekintetében az Ítélőtábla és Kúria előtt is 'hazudtak", szembesítéskor pedig az volt első nyilatkozatuk, hogy „ez nem derülhetett volna ki". Alperesi jogi képviselők így igazolták szavahihetetlenségüket, az Ítélőtábla és Kúria pedig ehhez asszisztált a gyanúm szerint, azaz a hozott ítéletek alapjaiban elfogultsággal átszőttek és egyben közokirat-hamisak.

- XXII. cikk (1) bekezdését, mely szerint a közszolgáltatásokhoz, méltó lakhatáshoz való jog feltételét igyekszik az állam biztosítani. Részemről már azzal elégedett lennék, ha a közszolgáltatások, igazságszolgáltatás működne és legalább nem vonná el a vagyonomat tizenéves bírósági döntésképtelenség és hibahalmozás minden fokán újabb és újabb illetékbefizetés megkövetelésével, hanem működnének a közszolgáltatások, és nekem nem kerülne extra vagyonba, mely vagyonból majd én megoldom a lakhatási gondjaimat. Az a jelenség azonban, hogy 15 éve futok bt-beli vagyonom után, és eközben a követelt nettó összeggel már azonos illetéket fizettem be az eljárás 1. fok, Ítélőtábla és Kúria közötti tudatlanságból fakadó ügyiratpattogásra, és ez már 10 éves peres eljárás tárgya, és jelen eljárásra vár felfüggesztve a vagyonmegosztás I. fokon, így 2001. áprilisa óta nem tudom élvezni különvagyonomat, szüleimtől kapottan felépített házamat a vagyonközösség tárgyaként, és hogy ebben az ingatlanban alperes 15 éve ki-be járásra kapott jogot mint egy gyöngytyúk (függetlenül attól, hogy a másik ingatlanunkba való költözés jogát is magának tartja fenn, ahová nekem 15 éve nincs bejárásom), de bírósági berkekben senki nem kötelezte egyetlen beadványom hatására sem, hogy viselje immár 15 éve maga után legalább az általa kizárólagosan használt ingatlan költségeit, így jogkövetkezményként immár 15 éve viselem II.r alperes helyett a vagyonközösségbeli kiadásokat is, miközben nem világos, hogy a bírósági évtizedes „töketlenkedés" alatt kimentett alperesi vagyon hiányában mindezt hogyan fogom valaha a bt-n és rajta behajtani, na akkor majd megkövetelem a magyar államtól, hogy a jogkövetkezmények okán biztosítsa számomra az emberhez méltó lakhatás, és nyugdíj feltételeit, mert most jelenleg azt a perköltségekre, bt és alperesi jogi képviselők etetésére és jogcím nélküli gazdagodására, jogosulatlan ÁFA megfizetésére (köszi Ítélőtábla és Kúria a lustaságot, és nemtörődömséget és ÁFA köri tagság ellenőrzésének megtagadását), volt férjem bíróság általi burkol eltartására kell sajnálattal fordítanom, így a helyzet számomra különösen halmozottan és tartósan jogsértő, ennek alapjai pedig jelen alperesi perelhúzásban, alperes ellentmondásos nyilatkozataiban vannak lefektetve, és mára igen súlyos felismerés alanya lettem, már nem csak alperes ellentmondásos nyilatkozataival kell megküzdenem, de nekem kell megtanítani a bírónak, hogyan számoljuk ki az 50.000Ft 3%-t, vagy mit jelent, ha a mérleg a főkönyvi kivonathoz képest vissza van dátumozva (középiskola vállalkozásismertek) vagy mit jelent, ha az eddig üres tárgyi eszköz listából alperes 10 év késéssel kényszer és lebukás okán újabb ingókat ismer el...stb...jelen ítélőtábla és Kúria által hozott határozatok tehát igen kritikus hiányosságok és eljárási, szakmai hibák egymásra épülése, súlyos és sorozatban elkövetett hibák, és tudatlanság eredményeként álltak elő, mely igen súlyosan befolyásolja lakhatási körülményemet, mely szerint ehhez az állam nem hogy hozzá nem tesz, de a tartósan kezeletlen jogi helyzet miatt a lakhatásomat képező vagyonom használatától, azzal való önrendelkezéstől is megfoszt jogszabályi tudásának hiánya miatt, valamint a felülvizsgálat megtagadása miatt, és hogy-hogy nem, nem akarja meglátni, hogyan függ össze jelen per késlekedése, az okozott eljárási hibák a személyiségi jogsértés, tartós kiszolgáltatottság, testi-lelki egészség évtizedes per alatti megtépázódása, a megromlott egészség munkára, teljesítményre, ezzel együtt pedig lakhatásra, vagyoni helyzetre való hatása. Szerintem nem bonyolult, sőt a Maslow piramis ismerte elegendő lett volna a személyiségi jogsértés nem vagyoni kárának megítélésére, mely köztudomású tényeket tartalmaz. A Pp. lehetővé teszi köztudomású tények elfogadását, jelen esetben ez kimaradt, és alperes javára szolgált, ami tovább erősíti az elfogultság és korrupció alapos gyanúját, ezzel együtt a törvény előtti egyenlőség megtagadását.

Maslow - piramis

A piramis alapján látható, hogy a bíróság azzal, hogy alperesnek évtizede engedi az ellentmondásos nyilatkozatokat, azzal együtt a perelhúzást, azzal együtt a vagyonomhoz való jutás késleltetését, a vagyonommal való önrendelkezéstől, az életem alapfunkciójától, mint a biztonságtól, ezzel együtt az erre épülő emberi méltóságomtól, az elismerés, sikerélmény lehetőségétől, a tartósan sikertelen, eredménytelen per (alperesi joggal való visszaélés) viszi pénzemet, időmet, egészségemet, lakhatásomat, biztonságomat, képzési igényeimet, szabadidőmet, önmegvalósításomat, tehát VAN összefüggés jelen perbeli alperesi rosszhiszemű pervitel és személyiségi jogaim, valamint lakhatási, emberi méltóság, biztonság szempontok, alapértékek, Alaptörvényben foglalt alapjogok között. Ciki, ha ezt a Kúria tanácselnökasszonyának el kell magyarázni, vagy az Ítélőtábla tanácsának, de azok után, hogy egy 28 éve hatályban lévő jogszabályra nem emlékeznek (gazdasági társaság által hozott határozatok érvénytelensége körében a Gt rendelkezései mérvadók és nem a Ptk., így érvénytelenség 15 év késéssel nem mondható ki), már nem csodálkozom, azon viszont igen, hogy még mindig pozícióban vannak álláspontom szerint igen érdemtelenül.

- XXV. cikk, mely szerint jogomban áll panasszal, kérelemmel fordulni közhatalmat gyakorló szervhez, ez azonban azok felkészületlensége, és a jelenleg egyre bonyolultabb galléros bűnözés okán a puszta lehetőség már nem hoz kielégítő megoldást, így számos esetben megoldásra képtelen szervek eltartása folyik feleslegesen az adónkból, ahonnan hiányzik a tudás, képzettség, így a mindennapos hírek napjainkra mindennapos kékfénnyé váltak, az emberek tehetetlenségükből, jogaik védtelenségéből fakadóan eljutottak az önvédelem kényszerhelyzetébe vagy mindent veszve hagyva külföldre mennek GDP-t termelni. Azaz látható, hogy hiába éltem fellebbezési jogaimmal, felülvizsgálati jogaimmal immár 10 éve, és minden alkalommal befizettem az illetéket is, holott a bírói tudatlanság miatt került az ügyem újból és újból vissza I. fokra, ennek ellenére 10 év alatt nincs egy első fokú ítélet sem, sőt a vizsgálat iránya egy tudatlan Ítélőtábla tanács miatt zsákutcába kergeti az eljárást újabb évtizedekre, és ne felejtsük el a Kúria tanácselnökasszonyának fergeteges mondatát: „nem érdekli meddig tart a per", gratulálok, mert én nem azért fizetem az adót, hogy őt az én adómból kapott fizetés révén

ne érdekelje az alapjogaim biztosítása. Ebbéli nyilatkozatot a korrupció és elfogultság bizonyítékaként értékelem, mely megalapozza a hozott határozatok teljeskörű megsemmisítését.

- XXVIII. cikk (1)-(7) bekezdéseket, mely szerint jogomban áll a jogaimat bíróságok előtt érvényre juttatni, ehhez azonban az kellene, hogy a bíróságok a már említett hiányosságaik kiküszöbölése körében érdekeltek legyenek, képezzék magukat, vagy legalább azt ne felejtsék el, amit az egyetemen tanultak (lásd gt. 47.§ ismerethiánya, mely felveti a kérdést, ha az én esetemben nem emlékeznek rá, akkor eddig hogyan hoztak határozatokat, és hány ember életét keserítették meg hibás döntésükkel). A Kúria elnök-asszonya kijelentette, őt nem érdekli meddig tart a per. BRAVO: „pont" ezért fizetem az illetéket, hogy ő az én adómból kapott fizetését arra használja, hogy jogaim védelme helyett átnézzen rajtam, emberileg megalázzon, felsőbbrendűségét fitogtassa és hagyja alperesi jogcím nélküli gazdagodást, eltusolva a jogellenes ÁFA követelést alperesi képviselők által, kiállítva így a hamis közokiratot, hogy ezt követően az Ítélőtábla és Kúria érdektelensége, gondatlansága, de a gyanú alapján inkább elfogultság és korrupció okán alperesek és jogi képviselőik jogcím nélkül gazdagodhassanak. Ennek eredményeként jelenleg alperesi képviselők ÁFA köri tagságának cáfolata lezajlik, mely hamis alperesi képviselői nyilatkozat eszközével vagyonom elleni csalást és költségvetési csalást követtek el, melynek mértéke jelen eljáráson túl mutató esetek feltárása okán még nem tisztázott. Egy azonban tény, a Kúria megelőzhette volna a közokirat-hamisítást, ha kikéri a jogi képviselők adószámának 9-dik karakterét a NAV-tól, vagy bekéri a jogi képviselőktől állításuk igazolásául szolgáló közokiratot. Ebben az esetben ugyanis megvilágosodhatott volna a Kúria, hogy alperes nem kíván felperessel elszámolni, jelen eljárás alperes rosszhiszemű és szándékos károkozó magatartásának következménye, röptiben világossá vált volna, hogy jelen per alperesi elhúzása felperes ellehetetlenítést szolgálja, jogainak csorbítását, joggal való visszaélést, sőt az elszámolás helyett az alperesi jogcím nélküli gazdagodást. Egyetlen karakter kikérése, felperesi indítvány figyelembe vétele, az alperesek ellentmondásosságának gyanúja megalapozta felperes személyiségi jogsértésének megítélését, ehelyett a Kúria felperes vagyonának elcsalásában vált gyanúm szerint bűnrészessé, és intellektuális közokirat-hamisítás elkövetőjévé, mely alapjaiban magyarázza meg a személyiségi jogsértés elutasítását, az elfogultságot, törvény előtti egyenlőség megsértését, tisztességes eljáráshoz való jog felperest megillető, indoklás nélküli megtagadását. E cselekménysorozattal, vagy sokkal inkább megmagyarázhatatlan alperesi pártossággal, alperesi képviselők leleplezésének megakadályozásával a Kúria azt érte el, hogy alperesi képviselők valótlan nyilatkozata körében nyomoz a Rendőrség, Ügyészség, NAV, és újabb eljárás folyik ekörben a XVIII. Kerületi Bíróság előtt. Mindez elkerülhető lett volna egyetlen karakter feltárásával az adószámból. Bravó Kúria, nem csak kinyilatkozta, hogy „nem érdekli meddig tart a per", de alperes javára sikerült is „érdemben" tenni ezért, sikerült az eljárást felperest terhére tovább bonyolítani, felperes vagyonának kicsalásában alperesekkel egyetemlegesen érintetté válni. Mindezen összefonódás alapos gyanúja, és a halmozottan alaptörvény-ellenes döntések megkövetelik az Ítélőtábla és Kúria által hozott részítélet és elsődleges felperesi kereset jogszabályellenes elutasítása körében született bírói döntések megsemmisítését és egyben kérem az álláspontom szerint vétkes Fővárosi Ítélőtábla és Kúria tanácsának felelősségre vonását, felmentését, az illetékes szervek megkeresését.
- 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikk, 38. cikk (3) bekezdését sértik a hozott határozatok. Mint korábban kifejtettem, a hozott döntések jogszabályellenesek, 28 éve hatályban lévő jogszabály ismeretlenségének és tudatlanságának jogellenes helyzete állt elő felperesre nézve jogellenesen hátrányos helyzetben. A Gt. 47.§ ismeretének hiánya szakmai tudatlanságra vall, a tény, hogy a Kúria alperesi érdekeltség okán meg sem próbálta a pert ésszerű és pergazdaságos mederbe terelni és helyes irányt mutatni, ellenben arra futotta az érdektelenségből, hogy felperes vagyona elleni csaláshoz segédkezzen szemethunyva alperesek valótlan ÁFA köri tagsága révén közokiratba

diktáltan. Tekintettel arra, hogy a mellékletben becsatolt okirat alapján a NAV Bűnügyi Igazgatósága megállapította, hogy alperesi jogi képviselők nem jogosultak az ÁFÁ-val növelt munkadíjra, az egyben azt jelenti, hogy az Ítélőtábla és Kúria által hozott határozatok valótlan adatokat tartalmaznak az alperesi jogi képviselők valótlan nyilatkozatai következtében, és egyben rögzíti, hogy az Ítélőtábla és Kúria a figyelmeztetés ellenére is részt vett intellektuális közokirat-hamisításba álláspontom szerint. Mindez azt is jelenti, hogy összefonódás gyanítható alperesek és a határozatot hozó bíróságok között, valamint alperesi jogi képviselők maguk igazolták szava-hihetetlenségüket, így a hozott határozatok közokirat-hamisak, anyagi és jogi hatás kiváltására alkalmatlanok, meg kell azokat semmisíteni.

Mellékletben becsatolom a NAV Bűnügyi Igazgatóságának állásfoglalását, mely téves számokkal ugyan, de rögzíti, hogy „csak" jelen esetben több rendben (esetében Ítélőtábla és Kúria előtt; esetében II. és III.r. alperesek képviseletében) elkövetve mennyi az ÁFA csalás mértéke. Jelenleg feltárás alatt van annak vizsgálata, hogy a jogi képviselők iparszerűen „űzték-e" valótlan ÁFA köri tagság kinyilatkoztatását és ezáltal más peres ellenfél vagyonát is kicsalták hamis közokiratba diktált nyilatkozatukkal.

Mindebből az is következik, hogy a perköltség megfizetésére az Ítélőtábla és Kúria a pernyertességtől függetlenül alperest kellett volna kötelezze, hiszen jelen per alperes rosszhiszemű magatartásának következménye, a bírók azonban a fentiekben megalapozott gyanú okán e szempontot is figyelmen kívül hagyták, holott ha alperes jogszerűen jár el, és felperessel elszámol a gazdasági társaság által hozott határozat szerint, akkor ez a per ma nem lenne, nekem nem kellene 10 éve bíróságra szaladgálni, nem fizettem volna be irdatlan összeget illetékre, hanem élném az életemet a tervezett mederben, Legszebb éveimtől fosztott meg alperes azzal, hogy szabadidőm, pénzem, vagyonom, egészségem bírósági tudatlanság és alperes rosszhiszeműségének áldozata lett. Megkövetelem ennek szankcióját, és a hivatkozott határozatok teljeskörű megsemmisítését.

5. INDOKOLÁS ARRA NÉZVE, HOGY A SÉRELMEZETT JOGSZABÁLY, JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉS, BÍRÓI DÖNTÉS MIÉRT ELLENTÉTES AZ ALAPTÖRVÉNY MEGJELÖLT RENDELKEZÉSÉVEL:

A korábbi beadványomban ezen pont alatt kifejtetteket továbbra is fenntartom és kérem jelen beadványommal komplexen kezelni.

Továbbra is igen súlyosnak tartom a Pp. 270.§ (2) bekezdés Kúria általi diszkriminatív alkalmazását, mely sérti törvény előtti egyenlőségben foglalt jogaimat és a jogorvoslati jogaimmal való éléstől foszt meg.

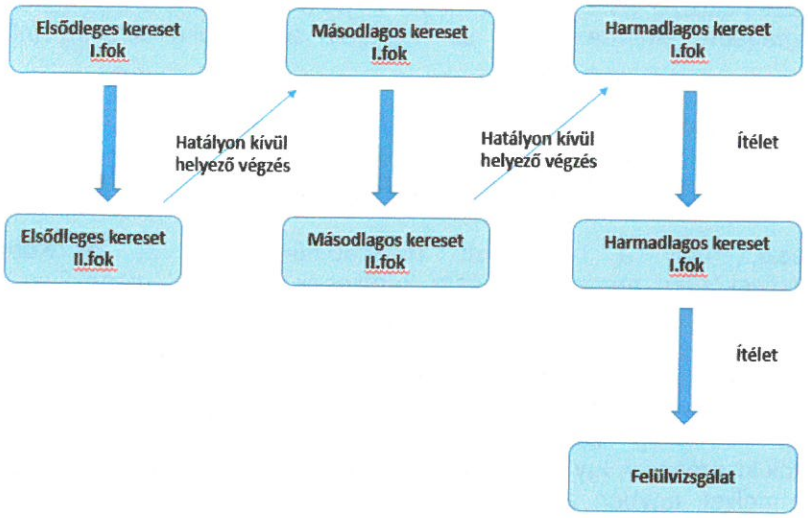

Az ábra alapján világos, hogy a vagylagos keresetek a felülvizsgálattól megfosztottá válnak, míg az alsó ábrán ugyanezen keresetek önállóan perbe állítva rendelkeznek a felülvizsgálat jogával a téves Kúria szerinti értelmezés vagy hibás, megsemmisítendő Pp. 270.§ (2) bekezdés következtében

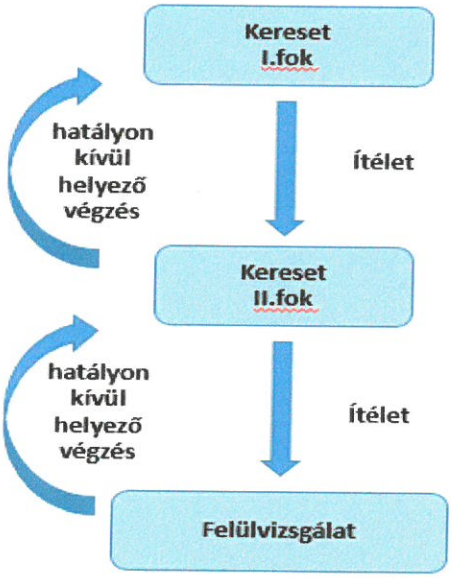

6. JOGORVOSLATI KÉRELMEK

Kérem megsemmisíteni a Fővárosi Ítélőtábla 16.Gf.40.594/2014/7 és a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14 sz. döntéseket valamennyi részletében foglaltan a fentiekben megfogalmazott indokok alapján, és kérem megsemmisíteni a Pp. 270.§ (2) bekezdést a keresetek és ezáltal peres felek diszkriminatív megkülönböztetése okán, a per kimenetel nem függhet attól, hogy a kereset önállóan vagy vagylagos keresetekkel a „háta mögött" áll perben. Az elbírálás eredménye mindkét verzióban csak és kizárólag azonos eredményt hozhat.

Felperes elsődleges keresetének felülvizsgálatát a Kúria megtagadta, miközben az első fokú Bíróság az elsődleges kereseti kérelmet a Fővárosi Ítélőtábla jogszabályellenes határozata ellenére sem tudja vizsgálni a téves Ítélőtáblai utasítás miatt, így teljes patthelyzet állt elő annak ellenére, hogy megállapítást nyert, hogy a felek között volt Megállapodás, az okozott kár mértéke már meghatározott, a tagok gyűlésén hozott határozatra pedig nincs írásbeliség előírva, ellenben ha lett volna, annak megtámadhatósága a Gt. 47.§ (1)-(2)-(3)-(4) bekezdések miatt elévült. A Fővárosi Ítélőtábla megfosztotta felperest az elsődleges keresetében megfogalmazott és megalapozott jog érvényesítése körében jogszabályellenes döntése, szakmai tudatlansága és/vagy korrupció következtében

A per lezárultának késedelmét a Fővárosi Ítélőtábla szakmai tudatlansága, a Gt. 47.§ ismerethiánya, és a Kúria Pp. 270.§ (2) bekezdésének téves értelmezése okozza, és a 10 éve tartó per végre elérkezhetne a lezáráshoz, azonban annak akadályát a Kúria megtagadta elhárítani, míg az Ítélőtábla az I. fokú Bíróság felé jogszabályellenes iránymutatást ad.

Az elsőfokú bíróság az Ítélőtáblára mutogat, a Kúria pedig a felperesi felhívás ellenére sem csinál semmit, amit igen, azt jogellenesen, joghézagot teremtve alperes javára, megsértve ezzel felperes fair eljáráshoz való jogát, a törvény előtti egyenlőséget, az ésszerű és gazdaságos pertartam befejezéséhez való felperesi jogot.

A per lezárásának lehetőségét képezi, hogy a hivatkozott 16.Gf.40.594/2014/7 és a Kúria Gfv.VII.30.198/2015/14 sz. határozatok teljeskörűen megsemmisítésre kerüljenek, és ezzel megnyíljon a lehetőség újabb, ezáltal helyes Ítélőtábla által hozott döntésre, és ennek folytán felperes végre elfelejthetné ezt a mindösszesen 15 éve fennálló, mára már egészségét veszélyeztető eljárást és a 10 éve tartó pert.

Különösen indokolt a határozatok megsemmisítése azon okból is, mivel a NAV állásfoglalása alapján alperesi jogi képviselők szavahihetősége megdőlt, a bíróság szava-hihetetlen alperesek nyilatkozatára alapozta döntését, szemben az alperesi nyilatkozatok kizárásával, így igazolt gyanú alapján elfogultság játszott közre a határozatok alaptörvény-ellenességében, melyek egyben a NAV állásfoglalásának jogkövetkezményeként közokirat-hamis jelleget öltöttek.

7. MELLÉKLETEK

F1 NAV bűnügyi Igazgatóságának állásfoglalása